

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Mártzius' 11dikén, 1823.

Török Birodalom.

Napoli de Romaniának a' Görögök által lett megvétetése' hiteles kütfőkből meritett bővebb környülállásait, a' Spec-tateur oriental, Jan. 24d. a' következően-dőkben közli:

„A' Cambrian nevű ánglus Fregát, midőn a' britanniai kereskedés' védelme-zése végett, Alexandriába menne, a' múlt eszt. Dec. 21d., Castriba, a' görög Igaz-gatás' fő helyére érkezett. Ottan esett értésére, hogy Napoli di Romania, mi-nekutána két esztendő' lefolyta alatt, ma-gát vitézül őltalmazta volna, az előtt kevés napokkal capitulált, és hogy a' Görögök (a' mint elébb is jelentettük) a' Palame-desi Citadellára, mely a' több Batteriá-kat és sánczokat fedezte, éppen olly idő-ben rontottak rá, és foglalák azt el, mi-dőn a' Törökök, már az előtt két hónap alatt, csupán zöldséggel, gyökerekkel 's társaiknak holttesteikkel élvén, egészen elerőtelenültek, 's a' szolgálatra többé tethetlennékké levének.“

„Hamiltont, a' Fregát' Kapitányát, arra bírták az emberiség' ügye, 's a' vérontás megakadályoztatásának kívánsága, hogy Napoli di Romaniába evezne. Né-hány Moreai és Mainotti fegyveres ha-jók, némelly istentelenségeket is követ-tek már akkoráig el, jól lehet a' Fel-sőbbség' parancsolatja ellen; 's a' zavar-ban, mely egy török városnak görög kézre jutása' alkalmatosságával, elkerül-hetetlen volt, saját hasznokra igyekeztek dolgozni. Látván a' Kapitány az isten-

telenségeket, 's elgondolván az azokból bizonyosan származó nyomorúságokat, azoknak fegyveres erővel igyekezett vé-get vetni.“

„Kapitány Hamilton azt kérte, hogy a' várbeli Commendáns Basával bizo-dalmasan beszélhessen, 's kérését meg-nyervén, azt ajánlotta neki, hogy ma-gának 's familiájának elevezhetésében módot szerez; de a' Basa nem fogadta el az ajánlást, mondván, hogy mind ad-dig a' maga megszabadításáról nem gon-dolkozhatik, míg csak a' vezérlése alatt lévőket bátorságba nem helyezteti, az-ért is kéri a' Kapitányt, hogy azoknak életekre vigyázza.“

„A' Fregát, a' várbeli ágyúk lövése határan 's a' görög táboron belől, olly helyt hányá - le vasmacskáját, a' hon-nan megakadályoztathatá, hogy a' szára-zi seregek a' városra ne ronthassanak, mellynek következcsei veszedelmesek le-hettek volna; de minden nagy vigyázás, sokféle rendszabások, és a' görög Vezé-rek' parancsolatinak trutzára is, kik az ánglus Kapitánnyal együtt fogták a' dol-got, még is annyira mentek a' görög se-regek, hogy a' városba bényomúltak, 's ott iszonyú rendtelenséget és zürzavart okoztak. Ekkor, azon különös kijárást, mely a' városból a' tenger partra viszen, tüstént elállották, Fő Hadnagy Scott' ve-zérlése alatt a' Cambrián emberrei. Csak-nem 600 Török rohant ezen kijárásnak. A' jelenés szívzaggató volt. Férjfiak, asz-szonyok, gyermekek, öregek sírva, zo-kogva, 's a' halál' félelmei miatt elsár-

gúlva találtak menedéket nemes lelkű védelmezőjök' paizsa alatt, az ágyúknak durrogása 's a' zabolátlan hadi sereg ordítózása közben. A' Törökök mindnyájan a' Cambriánra vitettek. Ezen terhes körülállások között, számos Hydrai és Spezziói Kapitányok, nagy állhatatossággal 's emberiséggel viselék magokat; védő strázsákat rendelték azon török házakhoz, mellyeknek lakosai el nem távozhattak, 's e' szerint menték-meg őket a' veszedelemtől."

„Más nap az anglus Kapitány azt kívánta, hogy a' Basát adnák-által neki, hanem a' Görögök azt felelék, hogy mivel a' Basa a' Capitulatiót alá nem írta, őtet ki sem is adhatnak. Ekkor a' városban 800 fegyveres Görög volt, kik ellen nem lett volna tanácsos erővel fordulni, mert így a' Basa nehezen maradhatott volna életben, kit, mivel gazdagnak hisznek lenni, nagy váltság' fejében tartanak őrizet alatt. Green, a' Patراسi anglus Consul' testvére, híjába igyekezett, nevezetes summa' ajánlása mellett is, a' Basát megszabadítani."

„Azon török kezések, kik ezelőtt néhány hónapokkal adattak a' Görögöknek által, Kapitány Hamilton' kívánságára, néki kiadattak; hanem a' Basa fíja, ki ugyancsak az említett kezések között van, nem akart ezen kegyelemmel élni, csak hogy atyával maradhasson."

„Fő Hadnagy Scott óda nem hagyta a' száraz földet, hogy a' Törököket és Zsidókat védelmezhesse, kiknek életüknek megmentésében, rendkívülvaló ügyességet mutatott."

„A' Zsidók, kiket a' Görögök még kevesebbé szívelhetnek mint magokat a' Törököket is, általok elfogadtattak 's rab-szolgáldká tétettek, kivévn a' kik az anglus Fregáton kerestek menedéket. A' Napoli di Romániában hátramaradott Törökök száma, 2-500-ra mehet, kiknek

nagyobb része sebesekből, a' többi a' Basa szolgájiból állanak. Az őrizet-seregnek maradéka, 900 ember, 7 Isparióti hajón vitetik Scala nouvába. Kapitány Hamilton, feljegyző ezen hajók Vezéreinek neveiket, kik a' kezek alatt lévő Törökökről felelni tartoznak."

„Az említett 7 hajót, maga is követte Kapitány Hamilton néhány napokig; de minekutána rossz szele jött 's a' Fregáton is számos betegek lettek volna, kiknek állapotja kiszállást kívánt, elhagyá az Ispariótákat 's Smyrnába evezett, a' melly rövid úton, 57 holt-meg beteget közzül."

„Ámbár a' Cambrián Fregát, igen ügyesen viselte legyen is magát a' Napoli di Romaniai őrizet-sereg' védelmezésében, de az igazság azt kívánja; hogy számos görög Vezérekről is hasonlót valljunk. Mellyért is jelentjük, hogy azok a' legnagyobb dicséretet érdemlik, mint-hogy minden erejekben lévő módokat, sikeresen elkövettek az istentelenség' megátolása végett, úgy annyira hogy ezen rendkívülvaló esetnek, csupán néhány kevés áldozatai levének."

„Napoli di Romániának védelmezése, másokat kirekesztőleg a' szigetbéli Görögökre bízatik, kiknek természetesen legnagyobb intereszszéjek van benne, hogy az erősséget ügyesen védelmezzék. A' mint számítják, 1500 ember elégséges ezen helynek őrizetéül."

„Patras, Corinthus, Koron, és Modon, még mind ekkoráig török kézen vannak."

Konstantzinápolyból Febr. 10d. indult tudósítások szerint, mind a' Fő-városban, mind a' környékben, csendesség uralkodik, 's ha olykor a' távolább helyeken esnek is némelly csekély excessusok, azok csupán egyes személyektől erednek, 's minden következés nélkül tüstént elháríttatnak.

A' Halet Efendi esete után, számkivettetéséből csakhamar visszahívatott hajdani Reis-Efendi, Hamid Bei, kevés-
sel a' Fő-városba lett érkezése után, Dettor Eminivé (Finantzia Gondviselőjé-
vé) neveztetett. A' napokban pedig, újra sokan engedelmet nyertek a' Fő-városba
jövetelre azon Törvény-tudók között, kik ama hatalmas Kedveltnék befolyása
által számkivettettek. Hasonló kegyel-
met nyertek, az ugyancsak Halet Efendi
által, igazságtalanul és kegyetlenül üldöz-
tetett Düsoglu arméniai familiának még
életben lévő tagjai is.

A' Nagy-Britanniai királyi Nagy-kö-
vet Lord Strangford, Conferentiát tar-
tott Jan. 30d. a' Reis Efendivel; Febr.
2d. pedig a' Nagy-admiralisnál Chofrew
Mehmed Basánál tette fényes látogatását,
a' kőlől is nagy megkülönböztetéssel fog-
adtatott.

Febr. 8d. népes Ország-gyűlés tar-
tatott, mellyen mind a' rendszerint mind
a' rendkívülvaló tagok jelen valának.

Az új Nagy-követnek (Hyde-de Neu-
ville Úrnak) megérkezéséig, a' fényes
Portához francia király Biztossá kineve-
zett Követségi-Titoknok Gróf Beaupaire,
Febr. 2d. érkerett-meg Konstantzi-
nápolyba. Marquis de la Tour Mau-
bourg induló félben van, 's Bukaresten,
és Bécsen keresztül szándékozik Párizsba
viszszamenni.

Az egész állapotja a' Fő-városban
mindegyre megnyugtató, 's a' télnek
rendkívülvaló keménységét, Jan. vége
olta, állandó déli szelek mérséklék. Febr.
4dikére viradó éjjel, igen kemény szélvész
kerekedett, 's erős villámások 's meny-
kőhullások között, Selim Sultán Scutari-
ban lévő mecsetjének két tornyát ledön-
tötte, 's a' hajókban és épületekben is
tetemes kárt okozott.

Nagy Britannia és Irlandia.

Azon javallat' alkalmatosságával, melly

szerint egy Biztosság nevezetnék a' vé-
gett, hogy az anglus idegen kereskedés-
nek jobb karba helyheztetése iránt, idő-
ről időre a' Ház' elébé terjesztené véleke-
dését, így szóllott Wallace Úr: „Minden
általláthatja hogy most éppen más lábon
áll kereskedésünk, mint a' háború alatt
állott. Akkor úgy szóllván, csupán egye-
dül voltunk, kik idegen kereskedést foly-
tatánk, most pedig minden Nemzet osz-
tozik velünk ezen tekintetben, 's örven-
dek hogy jelenthetem, hogy mind azok-
kal megmérkőzhetünk. Hogy pedig ezen
kilátások még bizonyosabbaká legyenek
előttünk, mint mostan látjuk, arra néz-
ve ninesen egyébre szükség, minthogy
kereskedési systemánkat revidáljuk, a' ti-
lalmazó és megszorító törvényeket eltö-
röljük, 's magunkat olly állapotba hely-
heztessek, mellyben hasznót húzassunk
azon szerencsés történétekből, mellyeket
a' világnak állapotja az Anglusok keres-
kedői ügyességeknék 's mindehez hozzá
látó lelkeknek nyitni látszanak. Azon ne-
hézségek azonban, mellyek a' szabad
kereskedés' béhozatalát, 's a' megszorító
kereskedői systema' eltörlését ellenzik,
nevezetesek, minthogy megrögzött elő-
ítéletekből, 's a' kézi-mesteremberekre
szerfeletett való gondoskodásból száma-
znak, a' kik felől azt hiszik hogy kárt
vállanának, mikor az idegének is en-
gedtetnék valami haszon. A' kézi-mes-
terember' haszna, nekem is szint' úgy
szívemen fekszik, mint akárkinék; ha-
nem az affélc fontos kérdések' vitatásá-
ban, mellyek az egész Nemzet' javát il-
letik, minnelötte ellenkezőjimmek enged-
nek, meg kell az iránt győződnöm, hogy
ellenvetéseik valóságos, 's nem képzelt
félremlen épülnek e.“

A' Courier így ír Febr. 21d. „Bay-
onneból f. h. 14dikéig terjedő leveleket
vettünk, mellyek Spanyol Ország' bel-
ső állapotjáról, fontos környüállásckkal

telnek el. Megismerik hogy rendszabásainak végrehajtására az igazgatás semmi eszközzel nem bír; seregeket szedett, de nincs módja azoknak kiállításában. Minden reménységeket Angliában helyheztesik, mindeneknek tekinteteik Anglián függenek, vagy helyesebben mondva, az anglus Capitalistákban vetik reménységeket. Hanem tartunk tőle, hogy a' külső költsönözésektől, különösen a' Spanyoloknak valóktól, aligha el nem esett a' kedvek embereinknek.

Franciaország.

A' Deputátusok Kamarájának Febr. 24d. ülésében felállván Villele Úr a' szólószékhelybe, a' bal oldal Deputátusainak argumentumait igyekezett megczáfolni, 's a' többek között azt állította, hogy a' fő szempontot, melytől minden függ, nem vették tekintetbe. A' kérdés egyedül csak azon fordul meg, hogy Spanyol Országának jelenvaló állapotja meg egyeztethető e' a' francia Korona' és az Ország' becsületével és bátorságával? Az igazgatás általálta, hogy meg nem egyeztethető. Az Oppositio ellenkező vélekedésben van, de semmit fel nem hozott, a' mi kinevezéseit igazolhatná. A' mi személyét illeti, mond tovább Villele Úr, ő a' békesség' feltarthatása végett, a' meddig csak lehetett, mindent elkövetett. És nem azért voxolt a' hadra, hogy különben a' Ministerséghől hiesshetne, hanem mivel Francia Országának legfontosabb intereszszéji volnának veszedelemben. Mostanában nem igen kívánatos dolog a' Státus' kormányán való helyheztesés, 's most sokkal igazabb mint valaha volt, hogy a' szerencse drága áron adja kegyelmét. Minekutána továbbá arra tért volna ki Villele Úr, milyen nagyitva adatlak légyen elő azon veszedelmek, melyek a' kereskedésre 's általjában az Ország' boldogságára a' háborúból származ-

nának, következendő szavaikkal rekeszté. Le beszédét: „Lelkesmeretem szerint szólottam, mely nekem azt mondja, hogy sem a' Kára, sem Francia Ország, nem karhozthatják a' Minisztereket. A' békesség előbb való a' háborúnak, de csupán akkor, ha a' becsülettel egyezik, 's általa nem lehet nagyobb veszedelmektől tartani, mint maga a' háború.“

A' Moniteur a' következendőket közli Febr. 26d. az Etoileból: „Az anglus Felső-háznak Febr. 24diki vittatásai, nagy varakozással tölték el a' Publicumot, minthogy előre tudva volt, hogy Marquis Lansdown annak kinyilatkoztatására kéré akkor Gróf Liverpoolt, ha vallyon volna e' még reménysége a' békesség iránt. Lord Liverpool azt felelé, hogy a' Parlamentum megnyitása' alkalmatosságával, a' nemes Lord' kívánsága szerint, Angliának a' több Hatalmasságokkal való egybefüggését, a' mennyire Miniszteri kötelessége engedé, előadván, akkor azt mondotta, hogy a' békesség' fentarthatása iránt, még nem enyezett el minden reménység. 'S most is az vallja, hogy az anglus igazgatást ez idő szerint is, a' békesség fentarthatásának kívánsága lelkesíti, azolta semmi sem történt, a' mi az ebbeli reménységet kétségbe hozhatná, hanem némelly különös és új környülállások még is azt kívánják, hogy a' Házat arra bírje, hogy a' Francia és Spanyol Országok egybefüggéseinek minden vittatásait, balasztaná el. Marquis Lansdown erre azt válaszolá, hogy neki elég, hogy a' Miniszter halgatásából értheti, hogy még van reménység a' békesség' fentarthatásához. Lord Liverpool visszonozá erre, hogy nem tartóztatja magát annak kinyilatkoztatásától, hogy Anglia semmiféle ollyas köteleztetésre nem állott, mely az Ország intereszszéjét és becsületét tárgyazó

szabad cselekedetekben, az Igazgatást korlatok közé szoríthatná.“

A' Journal de la Méditerranée jelenti, hogy minden 17 és 22 esztendő közt lévő ifjak, ha legalább az öt láb mértékét ütik, 's kivannak tengeri szolgálta aláírni, a' királyi hajókhoz elfogadtatnak, és Toulonba vitetnek, a' honnan tüstént eleveztetnek.

Az Echo du Nord, mely a' Douaii királyi törvénytörvények ítéletének következtetésében, egy hónapig az írástól eltiltatott, Febr. 18d. újra megjelent, 's hirdeti, hogy az ellene hozott rendszabások meg nem gátolják Irojit abban, hogy a' constitutív principiumokat, ezenkívül is bátor lélekkel ne védelmezzék. Köszöni Lille lakosainak, hogy azon summát, melyre büntetett, subscriptio által lefizették.

A' Memorial Bordelais jelenti, hogy az Angoulemi Herczeg Equipagejának első Brigadája Febr. 26d. érkezik meg Bordeauxba, 's 22 lóból, és 13 személyből áll; továbbá hogy Marquis d'Autichamp a' Spanyolok ellen induló Armada első részének első osztályát, Marschal Herczeg Reggio alatt fogja vezérelni,

Spanyol Ország.

Febr. 12d. indult Madriti tudósítások jelentik: „Azon királyi Gárdák, kik a' Fő-városnak több részeiben tartattak őrizet alatt, különféle kikötők felé indítottak útnak.“

„A' Galga nevű Posta-hajót, mely a' múlt Octóberben vezetett-el a' Corunai kikötőből, Porto-Ricco körül egy Déli-Amerikai Brigg elfoglalta; a' Kapitány szükségesnek tartá a' tengerbe hányni azon hivatalos-leveleket, melyeket hozott.“

Febr. 18d. Madriti tudósítások szerint, a' Cortesek gyűlésében, közönséges Amnestia javallatott.

Zarco del Valle, a' spanyol Armada Major-Generalisává leve. Generalis Morillo a' 2d. tárdalék-armadát fogja vezérelni Galiciában, Asturiában, és Ó-Castiliában (de ez az Armada még nem állott-ki). A' Catoloniai első Armadának Mina a' Fő-vezére; az Arragoniai és Navarrai 2d. Armadát Generalis Ballesteros; 's a' 3diké (melly az első tartalék-armada) Generalis Abisbal. Generalis Mina, Sz. Ferdinánd hadi rendének Nagy-keresztésévé leve. — A' Cortesek Febr. 16d. elfogadták azon törvényjavallást, mely az Igazgatást meghatalmazza, hogy ha az ellenséges bérontás, Madritből való eltávozását szükségessé tenné, oda mehessen, a' hol legjobbnak tartja.

A' Journal des Debats ezeket közli Mártz. 2d.: „Eppen most olvasánk a' Febr. 18, 19 és 20dik napjairól szöllő Madriti Ujságokat. Ezek némelly világosítást adnak, a' Fő-városban történt mozgásnak okairól. Minthogy a' Cortesek azt határozták, hogy az Igazgatás, ha a' szükség úgy hozná magával, más városba tétethetik által, melyet majd a' Cortesek neveznek-ki; a' Communerok' felekezete féltékenységgel és vigyázatlansággal kezdé vadolni a' Ministeriumot, hogy ezen idő előtt való 's nyughatatlanító rendszabást közönségesé tette. Ezenkívül a' mérsékelt felekezet is megalégedetlenséget mutatott a' dolgok folytatása' tekintetében. A' Király ekkor használta az alkalmatosságot, hogy a' Ministeriumon túl adjon; hanem egy öszveverekedett csoport, melyet a' miniszteri felekezet kormányozott, arra kényszeríté a' szerencsétlen Monarchát, hogy Minisztereit újra elfogadá. Azonban csak ideig-óráig nevezettek-ki újra a' Miniszterek, 's az a' vélekedés uralkodik, hogy Febr. 23d., a' rendszerintvaló Cortesek gyűlésének megnyitása napján, csalhatatlanul új Ministeriumot választ a' Király.“

„A' Communerók' Patriota nevezetű Ujsága azt mondja, hogy a' Freimaurer Ministerium' megbuktatása semmit sem használ, ha helyébe, a' világosság-
nak fiai (a' Freimaurerok) és a' Padilla fiai (a' Communerók) közzül, éppen oly liberalis, de ügyesebb emberek nem választatnának.“

„Az Universalnak Febr. 20diki darabja, melly Febr. 19d., a' ministeriumi két Revolutiók alatt, 6 órakor (a' mikor a' Király elküldte Minisztereit) és 11-kor (mikor őket újra visszavette) éppen sajtó alatt volt, keményen menydörög azok ellen, kik a' Ministeriumot változtatni merészelnék. „Azok“ úgy mond „kik eféle tanácsot adtak, ellenségei a' szabadságnak.“

Pápa Státusai.

Cardinális Consalvi Ő Eminentziájának, Cavaliere Aparicihez, tulajdon kezével írott bizodalmas válasza:

A' Quirinalis Palotából, Oct. 1. 1822.

Uraságod jelenté nekem a' m. h. 23d., hogy Ő catholicus Felsége, rendkívülvaló Követének és meghatalmazott Miniszterének a' szent Székhez, D. Joaquin Lorenzo de Villanuevát, a' Cuencai Káptalan' Canonokját nevezte légyen ki. A' szent Atya örömmel látja az Ő személyében, Ő catholicus Felségének Biztosát, 's megismeri hivatala' viselésében való bölcsességét és buzgóságát. Éppen a' szerint megismeri Ő Szentsége, az Ő Felsége határozásából, melly szerint Rómába meghatalmazott Minisztert kíván küldeni, azt is, hogy Ő Felsége ez által, az Ő Szentségével való egyetértést és barátságot óhajtja még szorosabbá tenni. Kész ugyan Ő Szentsége a' legegyszerűségi

szívességgel elfogadni Ő Felségének Követjét; de a' jelenvaló esetben, kéntelen jelenteni, hogy azon férjfiú, kit Ő Felsége választott, afféle munkákat írt, 's az egyházi dolgokról oly forma gondolkozásának adta jeleit, mellyeknél fogva azon hivatalra, mellyre mostan kineveztetett, alkalmatlan, 's ez a' környülállás azon kívánságának kinyilatkoztatására kénszeríti Ő Szentségét, hogy más választás tétessék.

Közönségesen tudva van, hogy D. Joaquin Lorenzo de Villaneuva a' szerzője azon könyvnek, mellynek titulusa: „Lettere di D. Rocco Leale“, és a' mellyet Ő Szentsége tavaly kárhoztatott; szinte úgy tudva van az is, hogy Villaneuve mint 1821-beli Cortesi Deputátus, az egyházi dolgokban afféle tanácsokat adott, 's oly principiumait ismertette meg, mellyeknél fogva, Ő Szentségének hozzá bizodalma nem lehet.

Ő Catholicus Felségének 's Ministeriumának érezniük kellettük, hogy egy olyan Pap mint Villaneuva Őr, nem alkalmas arra, hogy az Ő catholicus Felsége és a' Szent Atya közt lévő barátságos és bizodalmas egybeköttetést fentarthassa, annyival inkább hogy még állandóbbá is tehesse; tudhatják nemkülönben azt is, hogy Ő Szentsége méltóságának megsértése nélkül el nem fogadhatja Követének egy oly munka' íróját, mellyet a' szent Szék kárhoztatott.

Mind ezen okok annyira világosak és igazságosak, hogy Ő Szentsége legkisebbé sem kételkedik abban, hogy mi helyest Ő Felségének tudtára esnek, az Ő Szentsége iránt való tiszteletből és barátságából azonnal más választást teszen Ő Felsége. Azon szíves óhajtás, hogy az Ő Felsége Igazgatásával szerencsésen fennálló barátságos egybeköttetések, egy szempillantatnyi időre se bontassanak fel, 's az a' tekintet, nehogy Villaneuva

Úr hivatalosan vettessék-meg, arra bírták Ő Szentségét, hogy Uraságod' jelentésére, ne hivatalosan feleltessen, hanem az egész dolgot bizodalmas közlések tárgyává tévén, e' szeriut Ő Felségének Igazgatása olly állapotba helyheztessek, melly nélfogva az új választás' kieszközlése végett, a' legalkalmasabb eszközökhöz nyúlhasson.

Teljesítvén Ő Szentsége' parancsolatját, újra bizonyossá teszem Uraságodat, személye iránt viseltető igaz tiszteltemről, mellyel maradok

Uraságodnak

igaz szolgálja

E. Cardinalis Consalvi.

Márt. 10d. a' Státus-papírosainak közép-árrok:

Státus Kötelező levele 5 pCtmal Conv. P. 78 1/2; Ugyan az 2 1/2 pCtmal —; Sorsvonasos Költsön 1820ról 100 f. C. P. 113; Ugyan az 1821ről 100 f. C. P. 95; Bizonyítás 1821d. Költsönről 100 f. C. P. 95 1/2; Bécs Városi Bankó Obligatiók 2 1/2 pCtmal 100 for. C. P. 249 7/8 for. V. Czban. 1 Bank-Actia 870 3/5 for. C. P.

Magyar Ország.

Ő Cs. Kir. Felsége Fő Tiszt. Orgler József Urat, a' Theologia Doctorát és a' Pesti kir. magyar Universitásnál a' Léleki-Pásztori oktatásnak, a' Catecheti-cának, és az egyházi Ékesen-szóllásnak Tanítóját, mint jeles kimiveltetésű férj-fut, és számos esztendőktől érdemes Ta-

nítót a' Pozsonyi Collegialis Káptalan Canonokjára méltóztatott kegyelmesen ki-nevezni.

(Fő Tiszt. Korondi József Úr is ezen Káptalanhoz neveztetett Canonoknál, nem pedig a' fő Érseki Megyéhez, mint a' XIV Szám alatt a' 110d. lapon, hibásan jelentettük).

Eperjes, Febr. 9d. Itten is, valamint az egész Birodalomban, különös buzgósággal igyekeztek minden Rendek kimutatni Ő Felségéhez való forró szereteteket és hív ragaszkodásokat. Reggel mindjárt a' Gymnasiumbeli Ifjúsághoz, Tiszt. T. Király József Professor Úr deák beszédet tartott, mellyben halgató-jit, a' Felséghez való szeretetre és tiszteletre hathatósan serkentette; azután az Ifjúság, Tanítójival együtt, megjelent a' Plebánia-templomban, hol a' kerületbe-li Törvénszékek úri Tagjai, a' Nemes Vármegyének és Városnak Tisztviselőji, és a' Sz. Ferencz Szerzetesei, az öszve-gyült Polgársággal jelen voltak azon innepi Misén, mellyet Nagytiszt. Stark Mátyás Plebánus Úr, Ő Felsége' boldogulásáért, az Istennek áldozatul bémutatott. Hasonló fényességgel innepel-tett o' jeles nap, a' Görög egyesült Szent-egyházban is, hol Mélt. Tarkovics Gergely Püspök Úr, maga tartotta a' nagy Misét. Estve felé 5 órakor, a' kir. Gymnasium' épületében, a' feljebb tisz-telt Professor Úrnak igazgatása alatt, az Ifjúság, különösen az innepre készített Drámát játszott- el, számos Vendégek' jelenlétében. Végre estveli 7 órakor, a' Ns. Magistratus' rendeléséből, az egész Város kivilagosított, a' midőn több helyeken, elmés felírásokat lehetett látni.

Privigyőről. Ő Cs. és apostoli kírályi Felségének örvendetes születése napját, az itten lévő Ájtatos Iskolák, a' Hamvazó-szerda miatt, Febr. 13d. ül-

ték. Ezen örrendetes napon Tisztelendő P. Subányi Pál Úr a' 4d. Grammatica Tanítója, a' házi Oratoriumba egybe- gyűlt Ifjúsághoz, egy szép deak beszé- det tartott, mellyben sok tudós és vi- téz Királyainknak, kik kedves Hazánknak bődoltságát előmozdították és fentartot- ták, tetteiket, a' most szerencsésen uralko- dó Fejedelmünk' tetteivel öszvehaso- nitván, értelmesen megmutatta, hogy Ő Felsége, mind azokhoz nem csak hason- lit, de azokat sokkal is feljülhaladja. Mert ritka bölcsességével nemcsak édes Hazánk' állandó békességét és törvényes szabadságát fentartotta; a' tudományok' 's mesterségek' virágzását; az Ifjúságnak erkölcsi nevelését; a' kereskedést és több hasznos jókat előmozdította: hanem még olly sok zűrzavar és háborgatások között, az arany békességnek és csendességnek, az egész Európában való visszaállítását és állandóságát, is fáradhatatlan törekedé- sei által megnyerte, melly halhatatlan tetteiért méltó a' Nagy névre és tisztelet- re. Ezen beszédét egy szép négyhangú ének követte, mellynek végével Fő Tiszt. Vice Esperest és helybeli Plebánus Szar- tórisz József Úr, az egész Magistratus', az Ifjúság' és fiatal Szerzetesek' buzgó könyörgései, áldozása és mozsarak' dur- rogása között, Ő Cs. és apostoli királyi Felségének hosszas életéért, és Biro- dalmanak szerencsés kormányozásáért nagy Misét mondott, melly után a' Vendé- gek, szerzetes ebédelt megvendégel- tettek.

E r d é l y.

K o l o s v á r, Febr. 27d. Mineluta- tana az Evang. Reformátusoknak ide való

fő Iskolájánál, Tiszt. T. idősb Szilágyi Ferencz Úr, a' theologiai Tudományok' érdemes Professora, a' Paedagogiáarcha- ságot, vagy a' gyermekek' közönséges és privat nevelésére és tanítására felri- gyázó hivatalt letette, mellyet 26 eszten- dőkig, közönséges meglegedéssel foly- tatott, 's az Flöljárók, ebbeli kérésének illendő voltát általlátván, lemondását el is fogadták; Következőjének az emlitett hivatalban Tek. T. Lengyel István Úr, a' Philosophia, Statistica és Geographia érdemes Professora nevezetett-ki, a' ki nem csak széles tudományáról, egyenes gondolkozásáról, fáradhatatlan munká- ságáról, és a' közjó' előmozdításában nagy buzgóságáról igen díszrelesen ismerlette- meg magát, 's annál fogva a' kö- zönséges becsülést megnyerte; de a' tisz- telt Professor Úr, még azon környúlással által is előre nagy reménységet gerjesz- tett, ezen új hivatalának, az egész Isko- la' hitetsző javával leendő folytatása le- löl, hogy sok esztendőig viselt maga is Nevelőseget, 's így a' nevelésnek practi- cai és a' közönséges életre alkalmazta- ható oldalával, is nagy ismeretsége van.

Lovak' kótyavetyélése.

Herczeg Eszterházy, Ozorán Ns. Tolna Vármegyében lévő Ménese Igazgá- tásának részéről jelentetik, hogy Apr. 15d. 1825, az ottani ménes-udvarban, reggeli kilencz-órakor kezdve, számos szám felett való ménesbéli lovak, úgy mint csödörök, herelték, és kanczák; pá- rádéra, hintóba, szekérbe és paripának valók 's különbféle szörűek, a' többet ígérőknek, kész pénz fizetésért közönség- sen eladatnak.